

[Alfred Jensen.]

sin rundhændede løftegivning har været med til at opelske. Her er for det første spørgsmålet om en skattelettelse for skatteydere med lave indkomster. I den sidste rigsdagssamling, før aprilvalget, stillede regeringspartiet forslag om mindre skattebetaling for alle indkomster i den nederste ende af skatteskalaen. Vælgerne måtte tro, at de i næste samling, altså den, vi nu befinder os i, ville se en genfremsættelse af forslaget om en sådan lettelse. Det er ikke sket, og det er heller ikke bebudet. Det var derfor, jeg rejste spørgsmålet under mit første indlæg under finanslovdebatten, men jeg har intet svar fået. Alt, hvad ministeren har drevet det til, er nogle udtalelser om skattereformen. Al respekt for skattereformen, den kæmper vi alle for, den har alle partier givet tilslutning til, og der er derfor ikke noget nyt eller forjættende i den tale. Det må vel desværre også i nogen grad betragtes som fremtidsmusik, idet en skattereform jo ikke vil komme til at virke i det kommende skatteår. Nej, det, der er brug for her, og det, folk spørger om, er udtalelser om, at der vil komme en skattelettelse for de grupper, der har de laveste indtægter. Det er det, der vil betyde noget i det daglige liv, og jeg vil mene, at en sådan ændring, selvom den kun har midlertidig karakter, vil være et ganske godt oplæg til den kommende skattereform; det vil være et betydeligt bedre udgangspunkt for beskatningen af de små og mellemstore indkomster end det beskatningsgrundlag, vi har nu.

Heller ikke vedrørende sociallovgivningen har ministeren givet udtryk for, at der kan ventes nogen ny politik, og det er dog et meget vigtigt område. Skal man gå efter de udtalelser, der er fremsat om dette problem, bliver der ikke megen tale om fremskridt. Ministeren har nemlig udtalt, at regeringen vil udvise den allerstørste sparsommelighed på alle punkter, hvor der ikke er tale om indgreb i den sociale standard. Det er jo en noget anden tale end den, der blev ført i valgkampen rundt om på vælgermøderne i landet. Da — for at bruge et udtryk, som en af de socialdemokratiske ledere anvendte — rutedes der med millioner. Da undså visse af de socialdemokratiske kandidater sig ikke for at stille andre

kandidater inkvisitoriske spørgsmål, om de ville være med til at forhøje aldersrenten allerede i næste samling med 200 kr. til enlige og 300 kr. til ægtepar. Nu hedder det kun, at besparelsen ikke må gå ud over den sociale standard. Dengang var der som bekendt tale om en mere aktiv stilling, dengang skulle der bruges flere penge til sociale formål.

Hvad sociale forringelser iøvrigt angår — det har vi lov til at tale om i denne forbindelse — gav ministeren i sin fremsættelsestale udtryk for, at de sociale kontingentbyrder var altfor høje. Senere har ministeren imidlertid ikke udtalt sig om de sociale kontingentbyrder. Hvis han havde gjort det, måtte han vel erkende, at når de er for høje, skyldes det, at arbejdsløsheds-kassernes og sygekassernes udgifter er steget på grund af prisstigninger og på grund af, at kasserne har fået øgede opgaver, uden at det offentliges tilskud er blevet forøget i et lignende forhold. Hvis man derfor skal tale om, at den sociale standard ikke må angribes, må man sætte ind her og give forøgede tilskud til arbejdsløsheds-kasserne og sygekasserne. Sygekasserne bør have forøgede tilskud, så at den kontingentforhøjelse, der gennemførtes i foråret, kan ophæves, den forhøjelse, der androg op til 18 kr. årlig pr. medlem eller 36 kr. for et ægtepar.

Heller ikke i beskæftigelsesspørgsmålet fremkom ministeren med noget, der klarede de problemer, jeg havde rejst, og som trænger til at blive klaret. Ved sin tavshed har ministeren faktisk givet udtryk for, at det er i sin orden at opkræve ca. 186 mill. kr. i benzinafgifter til vejformål og kun bruge ca. 65 mill. af dem, medens de andre ca. 120 mill. kr. skal henlægges til de mellem 600 og 700 mill. kr., der allerede er oplagt til vejformål, i stedet for at anvendes efter den hensigt, hvori de er opkrævet.

Skønt debatten også skulle dreje sig om vort handelssamkvem med andre lande, har ministeren ikke mælet et ord om udvidet handel med Sovjetunionen, de folkedemokratiske lande og Kina, og det har dog den største betydning for at holde vore skibsværfter, maskinfabrikker m. m. i gang, og det vil også have overmåde stor betydning for afsætningen af vor landbrugspro-